

[Mariann Fischer Boel]

at de fundamentale problemer i sundhedssektoren overhovedet bliver løst med dette forslag.

Hvis jeg skal kommentere nogle enkelte elementer i forslaget, vil jeg tage fat i den ende, hvor jeg dog fornemmer en lille smule bevægelse.

Forslaget om at tilpasse strukturen ved at give mulighed for at nedlægge både apoteker og apoteksfilialer og så tilbyde en anden bevilling inden for et nærmere geografisk afgrænset område er helt klart et skridt i den rigtige retning hen imod en opløsning af den meget stive struktur, som vi kender i dag. Men som jeg kan se det, får det overhovedet ingen konsekvenser inden for en overskuelig fremtid, da man jo ikke kan flytte med apotekere, som har fået bevilling efter den nugældende lovgivning. Jeg er overbevist om, at der vil komme til at gå mange år, før vi kan se, at der sker en udskiftning og i hvert fald så stor en udskiftning, at vi overhovedet kan registrere det i apotekerlandskabet.

Det er jo heller ikke uventet, at regeringen nu åbner mulighed for at øge den offentlige aktivitet på sygehusapoteksområdet. Det er efter Venstres mening en glidebane, der bliver åbnet op for, og det bliver overordentlig vanskeligt at fastslå, om der er mulighed for at konkurrere på lige vilkår mellem sygehusapotekerne og de private apoteker. Sygehusapotekerne skal godt nok ifølge lovforslaget udarbejde regnskaber efter nogle regler, der bliver fastsat i Sundhedsministeriet. Det er helt klart nødvendigt at udforme de regler, så der bliver gennemsigtighed og sammenlignelighed i forhold til de private apotekers regnskaber.

Men alligevel vil jeg gerne formulere det lidt kraftigere, end De Konservatives ordfører måske gjorde: Jeg opfatter det som overordentlig vanskeligt at få lavet nogle modeller, så man undgår konkurrenceforvridning, og jeg bliver nødt til at sige, at vi fra Venstres side tager kraftigt afstand fra denne del af forslaget.

Vi synes også, at regeringen fastholder en stivnet struktur, fordi man ikke har taget stilling til at fjerne forbeholdet for håndkøbsmedicin og veterinærlægemidler. Jeg finder det i hvert fald fuldstændig ubegribeligt, at regeringen fastholder veterinærforbudet. Den argumentation, jeg har set, om, at ophævelsen vil medføre, at man fjerner eksistensgrundlaget

for nogle små apoteker med en i forvejen spinkel omsætning, holder jo overhovedet ikke, for handelen med veterinærmedicin er i dag koncentreret om ganske få apoteker rundt omkring i landet. Sandheden er jo snarere, at apotekernes avance på veterinærmedicin er med til at billiggøre omsætningen af humanmedicin. Jeg ved, at der er en stor samfundsforståelse i landbruget, men når det kommer så langt som til det her, må jeg tro, at der er grænser.

Ophævelsen af den statslige pensionsordning hilser vi velkommen.

Jeg kan sige, at jeg synes, der er både skidt og kanel i forslaget, men vi vil i hvert fald give det en positiv og fair behandling i udvalget.

Birgitte Husmark (SF):

Det er jo rigtigt, som fru Mariann Fischer Boel sagde, at spørgsmålet om, hvordan apoteksvirksomhed skal drives i Danmark, er et spørgsmål, vi har diskuteret i mange år, rigtig mange år. Der har været præsenteret adskillige modeller og bestemt da også nogle modeller, som vi fra SF's side var helt sikre på ville kunne smadre dette at sikre borgerne i Danmark en god og sikker medicinforbrug.

Det, der nu ligger på bordet, må man nok sige er en meget lille bitte reform; men det er en meget lille bitte reform, som vi er glade for i SF – bortset fra at man åbenbart generer apotekerne ved i forslaget at fratage dem muligheden for at kalde sig kongeligt udnævnte. Det er da også næsten synd, og hvis de gerne vil være kongeligt udnævnte, kan man måske finde en eller anden modus vivendi til at lade dem hedde kongeligt udnævnte.

Det vil i hvert fald ikke genere mig. Men det, der er vigtigt, er jo, at der skal være sammenhæng i medicinforbruget, og dér synes jeg, at forslaget giver bedre sammenhæng i medicinforbruget på sygehusområdet. Det giver mulighed for, at man fra sygehusapoteker kan forsyne alle amtskommunens sygehuse, og det giver mulighed for, at man fra sygehusapoteker også kan forsyne patienter, der er i regelmæssig kontakt med sygehuse uden at være indlagt permanent, typisk terminalpatienter. Det synes vi er vældig godt.

Samtidig giver det også mere slagkraft til sygehusenes medicinalindkøbsfirma, Amgros, så de vil have endnu bedre mulighed for at være slagkraftige i forhandling med medicinfirma-